

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรเลี้ยงโคจำนวน 164 ราย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการบรรยายประกอบตารางแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

1. ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการ
2. สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร
3. สภาพปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร
4. ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร
5. เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และสภาพการเลี้ยงโคเนื้อที่แตกต่างกันบางประการ
6. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการของเกษตรกร

1.1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคมบางประการของเกษตรกร

ลักษณะพื้นฐานทางสังคมบางประการของเกษตรกรที่ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพทางสังคม แหล่งข่าวสารทางการเกษตร ประสิทธิภาพในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา การสังกัดกลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะพื้นฐานทางสังคม

N= 164		
ลักษณะพื้นฐานทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	140	85.4
หญิง	24	14.6
2. อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 41	44	26.8
41 - 60	91	55.5
60 ปีขึ้นไป	29	17.7
Minimum = 24	Maximum = 78	
Mean = 49.02	S.D. = 0.662	
3. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	2	1.2
ประถมศึกษาตอนต้น	2	1.2
ประถมศึกษาตอนปลาย	126	76.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	12.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย ปว.ช. หรือเทียบเท่า	10	6.1
อนุปริญญา ปวส.	3	1.8
ปริญญาตรี	1	0.6
4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)		
น้อยกว่า 3	49	29.9
3 - 5	92	56.1
5 คนขึ้นไป	23	14.0
Minimum = 1	Maximum = 8	
Mean = 4.12	S.D. = 1.281	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N= 164		
ลักษณะพื้นฐานทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานะภาพทางสังคม		
ไม่มีตำแหน่งใด ๆ	149	90.9
คณะกรรมการหมู่บ้าน	11	6.7
กำนัน	1	0.6
อบต.	2	1.2
สมาชิกสภาเทศบาล	1	0.6
6. แหล่งข่าวสารทางการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โทรทัศน์	149	90.9
วิทยุ	142	86.6
เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	153	93.3
เพื่อนบ้าน	13	7.9
หนังสือพิมพ์	6	3.7
สิ่งพิมพ์อื่น ๆ	3	1.8
7. ประสบการณ์ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ (ครั้ง)		
ไม่เคยฝึกอบรม	145	88.4
1 - 3	12	7.3
3 ครั้งขึ้นไป	7	4.2
Minimum = 0	Maximum = 3	
Mean = 0.13	S.D. = 0.514	
8. การสังกัดกลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ		
ไม่สังกัดกลุ่ม	136	82.9
กลุ่มวิสาหกิจผู้เลี้ยงโคเนื้อ	28	17.1

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นลักษณะพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ดังนี้

เพศ เกษตรกรร้อยละ 85.4 เป็นเพศชาย ส่วนที่เหลือร้อยละ 14.6 เป็นเพศหญิง อายุ เกษตรกรร้อยละ 55.5 และร้อยละ 26.8 มีอายุ 41–60 ปี และน้อยกว่า 41 ปี ตามลำดับ ที่เหลือร้อยละ 17.7 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยเกษตรกรมีอายุต่ำสุด 24 ปี สูงสุด 78 ปี อายุเฉลี่ย 49.02 ปี

ระดับการศึกษา เกษตรกรร้อยละ 76.8 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย รองลงมาร้อยละ 12.2 ร้อยละ 6.1, 1.8 และร้อยละ 0.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวส. และปริญญาตรี ตามลำดับ ที่เหลือร้อยละ 1.2 ไม่ได้เรียนและจบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน เกษตรกรร้อยละ 56.1 มีสมาชิกในครัวเรือน 3–5 คน ที่เหลือร้อยละ 29.9 และร้อยละ 14.0 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 3 และ 5 คนขึ้นไป ตามลำดับ โดยสมาชิกในครัวเรือนต่ำที่สุด 1 คน มากที่สุด 8 คน และเฉลี่ย 4.12 คน

สถานภาพทางสังคม เกษตรกรร้อยละ 90.9 ไม่มีตำแหน่งใด ๆ ทางสังคม รองลงมา ร้อยละ 6.7 เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่เหลือร้อยละ 1.2, 0.6 และร้อยละ 0.6 เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันและสมาชิกสภาเทศบาล ตามลำดับ

แหล่งข่าวสารทางการเกษตร เกษตรกรร้อยละ 93.3 ได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ ปศุสัตว์ รองลงมาร้อยละ 90.9 และร้อยละ 86.6 ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์และวิทยุ ที่เหลือ ร้อยละ 7.9 ร้อยละ 3.7 และร้อยละ 1.8 ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้าน หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 88.4 ไม่เคยมี ประสบการณ์ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโค ที่เหลือร้อยละ 7.3 และร้อยละ 4.2 เคยมี ประสบการณ์ในการฝึกอบรม 1-3 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมี ประสบการณ์ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโค ต่ำสุด 0 ครั้ง สูงสุด 3 ครั้ง และประสบการณ์ในการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโค เฉลี่ย 0.13 ครั้ง

การสังกัดกลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 82.9 ไม่สังกัดกลุ่มใด ๆ คงมีเพียงร้อยละ 17.1 เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจผู้เลี้ยงโคเนื้อ

1.2 ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางประการของเกษตรกร

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางประการของเกษตรกรที่ศึกษาประกอบด้วย จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ พื้นที่ถือครอง รายได้รวมทั้งหมด หนี้สินทั้งหมดของครัวเรือน

หนี้สินที่กู้ยืมมาเพื่อเลี้ยงโคเนื้อ และแหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเงิน โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะแรงงานและพื้นที่ถือครอง

N = 164

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ (คน)		
1	144	87.8
2	18	11.0
3 คนขึ้นไป	2	1.2
Minimum = 1	Maximum = 4	
Mean = 1.14	S.D. = 0.469	
2. พื้นที่ถือครองทั้งหมด (ไร่)		
น้อยกว่า 21	50	30.5
21 - 50	82	50.0
50 ไร่ขึ้นไป	32	19.5
Minimum = 1	Maximum = 434	
Mean = 41.94	S.D. = 44.650	
2.1 พื้นที่ทำสวนยาง (ไร่)		
ไม่มีพื้นที่ทำสวนยาง	47	28.7
ไม่เกิน 20	72	43.9
21 - 50	36	22.0
50 ไร่ขึ้นไป	9	5.5
Minimum = 2	Maximum = 200	
Mean = 19.96	S.D. = 24.649	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N = 164		
ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
2.2 พื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
ไม่มีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน	115	70.1
ไม่เกิน 10	14	8.5
11 - 20	22	13.4
20 ไร่ขึ้นไป	13	7.9
Minimum = 1	Maximum = 50	
Mean = 6.48	S.D. = 12.173	
2.3 พื้นที่ทำสวนไม้ผล (ไร่)		
ไม่มีพื้นที่ทำสวนไม้ผล	108	73.8
ไม่เกิน 10	20	17.1
11 - 20	19	3.7
20 ไร่ขึ้นไป	17	5.5
Minimum = 1	Maximum = 50	
Mean = 7.17	S.D. = 12.747	
2.4 พื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ (ไร่)		
ไม่มีพื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ	121	73.8
ไม่เกิน 10	28	17.1
11 - 20	6	3.7
20 ไร่ขึ้นไป	9	5.5
Minimum = 1	Maximum = 400	
Mean = 8.10	S.D. = 38.718	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ดังนี้

จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 87.8 มีแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคจำนวน 1 คน ที่เหลือร้อยละ 11.0 และร้อยละ 1.2 มีแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคจำนวน 2 คน และมากกว่า 3 คนขึ้นไป

ไป ตามลำดับ แรงงานที่ใช้เสียงโคต่ำสุดคือ 1 คน มากที่สุดคือ 4 คน แรงงานที่ใช้เสียงโคเฉลี่ย 1.14 คน

พื้นที่ถือครองทั้งหมด เกษตรกรร้อยละ 30.5 มีพื้นที่ถือครองไม่เกิน 20 ไร่ ที่เหลือร้อยละ 50.0 และร้อยละ 19.5 มีพื้นที่ถือครอง 21 - 50 ไร่ และ 50 ไร่ขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีพื้นที่ถือครองต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 434 ไร่ และเฉลี่ย 41.94 ไร่

พื้นที่ทำสวนยาง เกษตรกรร้อยละ 28.7 ไม่มีพื้นที่ทำสวนยาง ขณะที่เกษตรกรร้อยละ 43.9 มีพื้นที่ทำสวนยาง ไม่เกิน 20 ไร่ ที่เหลือร้อยละ 22.0 และร้อยละ 5.5 มีพื้นที่ทำสวนยาง 21 - 50 ไร่ และ 50 ไร่ขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีพื้นที่ต่ำสุด 2 ไร่ สูงสุด 200 ไร่และเฉลี่ย 19.96 ไร่

พื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน เกษตรกรร้อยละ 70.1 ไม่มีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน ขณะที่เกษตรกรร้อยละ 13.4 และร้อยละ 8.5 มีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน 11 - 20 ไร่ และไม่เกิน 10 ไร่ ตามลำดับ ที่เหลือร้อยละ 7.9 มีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมัน 20 ไร่ขึ้นไป โดยเกษตรกรมีพื้นที่ทำสวนปาล์มน้ำมันต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 50 ไร่ และเฉลี่ย 6.48 ไร่

พื้นที่ทำสวนไม้ผล เกษตรกรร้อยละ 73.8 ไม่มีพื้นที่ทำสวนไม้ผล ขณะที่เกษตรกรร้อยละ 17.1 มีพื้นที่ทำสวนไม้ผลไม่เกิน 10 ไร่ ที่เหลือร้อยละ 5.5 และร้อยละ 3.7 มีพื้นที่ทำสวนไม้ผล 20 ไร่ ขึ้นไป และ 11 - 20 ไร่ ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีพื้นที่ทำสวนไม้ผลต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 50 ไร่ และเฉลี่ย 7.17 ไร่

พื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 73.8 ไม่มีพื้นที่เลี้ยงโค ขณะที่เกษตรกรร้อยละ 17.1 มีพื้นที่เลี้ยงโคไม่เกิน 10 ไร่ ที่เหลือร้อยละ 5.5 และ 3.7 มีพื้นที่เลี้ยงโค 20 ไร่ขึ้นไป และ 11 - 20 ไร่ ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีพื้นที่เลี้ยงโคต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 400 ไร่และเฉลี่ย 8.10 ไร่

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะรายได้

N = 164

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้รวมทั้งหมดต่อปี (บาท)		
ไม่เกิน 100,000	30	18.3
100,001 - 300,000	62	37.8
300,000 บาทขึ้นไป	72	43.9
Minimum = 9,000	Maximum = 2,240,000	
Mean = 308,199.39	S.D. = 248,406.289	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

N = 164		
ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อต่อปี		
ไม่เกิน 10,000	102	62.2
10,001 - 20,000	33	20.1
20,001 - 30,000	15	9.1
30,000 บาทขึ้นไป	14	8.5
Minimum = 3,000	Maximum = 150,000	
Mean = 13,858.54	S.D. = 27,271.941	
1.2 รายได้จากภาคเกษตรที่ไม่รวมโคเนื้อต่อปี		
ไม่เกิน 100,000	50	30.5
100,001 - 250,000	37	22.6
250,000 บาทขึ้นไป	77	47.0
Minimum = 6,000	Maximum 1,230,000	
Mean = 276,195.1	S.D. = 221,690.877	
1.3 รายได้นอกภาคการเกษตรต่อปี		
ไม่เกิน 25,000	146	89.0
25,001 - 50,000	2	1.2
50,001 - 75,000	2	1.2
75,000 บาทขึ้นไป	14	8.5
Minimum = 5,000	Maximum 1,000,000	
Mean = 18,536.59	S.D. = 87,031.789	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ดังนี้

รายได้รวมทั้งหมดต่อปี เกษตรกรร้อยละ 18.3 มีรายได้ไม่เกิน 100,000 บาท ที่เหลือร้อยละ 43.9 และร้อยละ 37.8 มีรายได้ 300,000 บาทขึ้นไปและไม่เกิน 100,001-300,000 บาท ตามลำดับ โดยรายได้รวมต่ำสุด 9,000 บาท สูงสุด 2,240,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 308,199.39 บาท

รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อต่อปี เกษตรกรร้อยละ 62.2 มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท รองลงมาร้อยละ 20.1 มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ที่เหลือร้อยละ 9.1 และร้อยละ 8.5 มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท และ 30,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีรายได้จากการเลี้ยงโคตัวสุดท้าย 3,000 บาท สูงสุด 150,000 บาท และเฉลี่ย 13,858.54 บาท

รายได้จากภาคการเกษตรที่ไม่รวมโคเนื้อต่อปี เกษตรกรร้อยละ 30.5 มีรายได้ไม่เกิน 100,000 บาท ที่เหลือร้อยละ 47 และร้อยละ 22.6 มีรายได้ 250,000 บาทขึ้นไปและ 100,001– 250,000 บาท ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีรายได้จากภาคการเกษตรที่ไม่รวมโคตัวสุดท้าย 6,000 บาท สูงสุด 1,230,000 บาท และเฉลี่ย 276,195.1 บาท

รายได้นอกภาคการเกษตรต่อปี เกษตรกรร้อยละ 89 มีรายได้ไม่เกิน 25,000 บาท รองลงมาร้อยละ 8.5 มีรายได้ 75,000 บาทขึ้นไป ที่เหลือเกษตรกรร้อยละ 1.2 มีรายได้ 25,001 – 50,000 บาท และ 50,001– 75,000 บาท ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีรายได้นอกภาคการเกษตรตัวสุดท้าย 5,000 บาท สูงสุด 1,000,000 บาท และเฉลี่ย 18,536.59 บาท

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะหนี้สินและแหล่งเงินทุน ในการกู้ยืม

N = 164		
ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. หนี้สินทั้งหมด (บาท)		
ไม่มีหนี้สิน	78	47.6
ไม่เกิน 50,000	30	18.3
50,001 – 100,000	29	17.7
100,000 บาท ขึ้นไป	27	16.5
Minimum = 2,000	Maximum 1,000,000	
Mean = 73,993.90	S.D. = 135,329.568	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

N = 164		
ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
2. หนี้สินที่กู้ยืมเพื่อมาเลี้ยงโคเนื้อ (บาท)		
ไม่มีหนี้สิน	82	50.0
ไม่เกิน 50,000	32	19.5
50,001 – 100,000	28	17.1
100,000 บาท ขึ้นไป	22	13.4
Minimum = 2,000	Maximum 6,000,000	
Mean = 58,457.32	S.D. = 101,733.403	
3. แหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ธกส.	49	29.9
เพื่อนบ้าน	2	1.2
นายทุน	1	0.6
กองทุนหมู่บ้าน	50	30.5
สหกรณ์การเกษตร	30	18.3
ธนาคารพาณิชย์	9	5.5
ญาติพี่น้อง	4	2.4
อื่นๆ	78	47.6

จากตารางที่ 4.4 พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ดังนี้

หนี้สินทั้งหมดของครัวเรือน (บาท / ครัวเรือน) เกษตรกรร้อยละ 47.6 ไม่มีหนี้สิน รองลงมาร้อยละ 18.3 มีหนี้สินไม่เกิน 50,000 บาท ที่เหลือร้อยละ 17.7 และร้อยละ 16.5 มีหนี้สิน 50,001 – 100,000 บาท และ 100,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ โดยหนี้สินทั้งหมดของครัวเรือนต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 1,000,000 บาท และเฉลี่ย 73,993.90 บาท

หนี้สินที่กู้ยืมมาเพื่อเลี้ยงโคเนื้อ (บาท / ครัวเรือน) เกษตรกรร้อยละ 50 ไม่มีหนี้สินที่กู้ยืมมาเพื่อเลี้ยงโค รองลงมาร้อยละ 19.5 มีหนี้สินไม่เกิน 50,000 บาท ที่เหลือร้อยละ 17.1 และร้อยละ 13.4 มีหนี้สิน 50,001 – 100,000 บาท และ 100,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ โดยหนี้สินที่กู้ยืมมาเพื่อเลี้ยงโคต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 6,000,000 บาท และเฉลี่ย 58,457.32 บาท

แหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเงิน เกษตรกรร้อยละ 47.6 มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนอื่น ๆ รองลงมาร้อยละ 30.5 และร้อยละ 29.9 มีการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่เหลือร้อยละ 18.3 ร้อยละ 5.5 ร้อยละ 2.4 ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.6 มีการกู้ยืมเงินจากสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน และนายทุน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาประกอบด้วย จำนวนโคที่เลี้ยง จำนวนโคเพศผู้ จำนวนโคเพศเมีย ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงในปัจจุบัน วิธีการเลี้ยงโค ลักษณะโรงเรือน และสภาพพื้นที่คอก โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามสภาพการเลี้ยงโคเนื้อ

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว/ครัวเรือน)		
ไม่เกิน 3	84	51.2
4 - 10	49	29.9
11 ตัวขึ้นไป	31	18.9
Minimum = 1	Maximum 80	
Mean = 7.21	S.D. = 10.069	
2. จำนวนโคเนื้อเพศผู้ (ตัว/ครัวเรือน)		
ไม่มีโคเนื้อเพศผู้	36	22.0
1 - 2	128	78.0
3 - 9	29	17.7
10 ตัวขึ้นไป	7	4.3
Minimum = 1	Maximum = 40	
Mean = 2.41	S.D. = 4.580	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
3. จำนวนโคเนื้อเพศเมีย (ตัว/ครัวเรือน)		
ไม่เกิน 2	86	52.4
3 - 9	52	31.7
10 ตัวขึ้นไป	26	15.9
Minimum = 1	Maximum = 50	
Mean = 4.97	S.D. = 7.398	
4. ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ (ปี)		
ไม่เกิน 2	78	47.6
3 - 9	69	42.1
9 ปีขึ้นไป	17	10.4
Minimum = 1	Maximum = 40	
Mean = 4.58	S.D. = 6.129	
5. พันธุ์โคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยงในปัจจุบัน(ตอบได้มากกว่าข้อ)		
พันธุ์พื้นเมือง	123	75.0
พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	65	39.6
พันธุ์ชาร์โรเลส์	39	23.8
พันธุ์ลูกผสม	42	25.6
6. วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ		
เลี้ยงแบบปล่อยแทะเล็มหญ้าตามธรรมชาติ	162	98.8
ขังโรงหรือขังคอกหาอาหารมาให้กินในคอก	2	1.2
7. ลักษณะโรงเรือน		
สร้างคอกโคไว้ได้ถุนบ้าน โดยใช้ไม้กั้นข้างคอก	22	13.4
สร้างแบบหน้าจั่วชั้นเดียวและใช้ไม้กั้นข้างคอก	142	86.6
8. สภาพพื้นคอก		
พื้นดิน	142	86.6
พื้นคอนกรีต	20	12.2
พื้นดินและพื้นคอนกรีตบางส่วน	2	1.2

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว/ครัวเรือน) เกษตรกรร้อยละ 51.2 เลี้ยงโคไม่เกิน 3 ตัว ที่เหลือร้อยละ 29.9 และร้อยละ 18.9 เลี้ยงโค 4-10 และ 11 ตัวขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรเลี้ยงโคต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 80 ตัว และเฉลี่ย 7.21 ตัว

จำนวนโคเนื้อเพศผู้ (ตัว/ครัวเรือน) เกษตรกรร้อยละ 78 เลี้ยงโคเพศผู้ 1-2 ตัว รองลงมาร้อยละ 22 ไม่มีโคเพศผู้ ที่เหลือร้อยละ 17.7 และร้อยละ 4.3 เลี้ยงโคเพศผู้ 3-9 ตัว และ 10 ตัวขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรเลี้ยงโคเพศผู้ต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 40 ตัว และเฉลี่ย 2.41 ตัว

จำนวนโคเนื้อเพศเมีย (ตัว/ครัวเรือน) เกษตรกรร้อยละ 52.4 เลี้ยงโคเพศเมียไม่เกิน 2 ตัว ที่เหลือร้อยละ 31.7 และร้อยละ 15.9 เลี้ยงโคเพศเมีย 3-9 ตัว และ 10 ตัวขึ้นไป ตามลำดับ เกษตรกรเลี้ยงโคเพศเมียต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 50 ตัว และเฉลี่ย 4.97 ตัว

ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ (ปี) เกษตรกรร้อยละ 47.6 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคไม่เกิน 2 ปี ที่เหลือร้อยละ 42.1 และร้อยละ 10.4 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโค 3-9 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 40 ปี และเฉลี่ย 4.58 ปี

พันธุ์โคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยงในปัจจุบัน เกษตรกรร้อยละ 75.0 เลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง รองลงมาร้อยละ 39.6 เลี้ยงโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน ที่เหลือร้อยละ 23.8 และร้อยละ 25.6 เลี้ยงโคพันธุ์ชาร์โรเลต์ และโคพันธุ์ลูกผสม ตามลำดับ

วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 98.8 เลี้ยงโคโดยวิธีปล่อยแพะเล็มหญ้าตามธรรมชาติ ที่เหลือร้อยละ 1.2 เลี้ยงโดยวิธีขังโรงหรือขังคอกหาอาหารมาให้กินในคอก

ลักษณะโรงเรือน เกษตรกรร้อยละ 86.6 สร้างโรงเรือนแบบหน้าจั่วชั้นเดียวใช้ไม้กั้นข้างคอก ที่เหลือร้อยละ 13.4 สร้างคอกโคไว้ใต้ถุนบ้านใช้ไม้กั้นคอก

สภาพพื้นคอก เกษตรกรร้อยละ 86.6 มีสภาพพื้นคอกเป็นพื้นดิน ที่เหลือร้อยละ 12.2 และร้อยละ 1.2 มีสภาพพื้นคอกเป็นคอนกรีต และมีสภาพพื้นคอกเป็นพื้นดินผสมพื้นคอนกรีตบางส่วน

สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาด้านอาหารและการให้อาหารโค ประกอบด้วย แหล่งอาหารหยาบในฤดูฝน แหล่งอาหารหยาบในฤดูแล้ง การใช้อาหารข้นเลี้ยงโค การให้แร่ธาตุ การปลูกหญ้าเลี้ยงโค พันธุ์หญ้าที่ปลูก ผลพลอยได้ที่เหลือจากการเกษตรที่นำมาใช้เลี้ยงโค และการเก็บสำรองอาหารเพื่อเลี้ยงโคในฤดูแล้ง โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะอาหารและการให้อาหารโคเนื้อ

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. แหล่งอาหารหยาบในฤดูฝน		
บริเวณที่สาธารณะ	19	11.6
บริเวณพื้นที่ของตนเอง	80	48.8
อื่น ๆ (พื้นที่โครงการสร้างที่อยู่อาศัยของเอกชนที่ รกร้าง)	65	39.6
2. แหล่งอาหารหยาบในฤดูแล้ง		
บริเวณที่สาธารณะ	21	12.8
หญ้าในบริเวณพื้นที่ของตนเอง	80	48.8
อื่น ๆ (พื้นที่โครงการสร้างที่อยู่อาศัยของเอกชนที่ รกร้าง)	63	38.4
3. การใช้อาหารข้นเลี้ยงโคเนื้อ		
ไม่เคยใช้อาหารข้น	136	82.9
ใช้เสริมเป็นบางครั้ง	19	11.6
ใช้เสริมตลอดปี	9	5.5
4. การใช้แร่ธาตุ		
ไม่เคยใช้แร่ธาตุ	125	76.2
ใช้เสริมเป็นบางครั้ง	11	6.7
ใช้เสริมตลอดปี	28	17.1
5. การปลุกหญ้าเลี้ยงโคเนื้อ (ไร่)		
ไม่มีการปลุกหญ้า	148	90.2
ไม่เกิน 2	9	5.5
3 - 9	3	1.8
9 ไร่ขึ้นไป	4	2.4
Minimum = 1	Maximum = 20	
Mean = 0.54	S.D. = 2.505	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
6. พันธุ์หญ้าที่ปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
หญ้ารูซี่	7	4.3
หญ่ากินนีสีม่วง	5	3.0
หญ่าขน	6	3.7
หญ่าเนเปียร์	6	3.7
หญ่าอะตราดัม	5	3.0
7. ผลพลอยได้ที่เหลือจากการเกษตรที่นำมาใช้เลี้ยงโคเนื้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทางใบปาล์มน้ำมัน	25	15.2
ฟางข้าว	12	7.3
ต้นข้าวโพด	8	4.9
กากปาล์มน้ำมัน	25	15.2
เปลือกสับปะรด	17	10.4
เปลือกกล้วย	28	17.1
เปลือกข้าวโพด	14	8.5
อื่น ๆ (ต้นกล้วยและ เปลือกแดงโม)	8	4.9
8. การเก็บสำรองอาหารเพื่อเลี้ยงโคเนื้อในฤดูแล้ง		
ไม่มีการเก็บสำรองอาหาร	158	96.3
เก็บสำรองอาหารแต่ไม่เพียงพอ	1	0.6
เก็บสำรองอาหารอย่างเพียงพอทุกปี	5	3.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่าสภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาทางด้านอาหาร และการให้อาหารโคในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

แหล่งอาหารหยาบในฤดูฝน เกษตรกรร้อยละ 48.8 มีแหล่งอาหารหยาบในบริเวณพื้นที่ของตนเอง ที่เหลือร้อยละ 39.6 และร้อยละ 11.6 มาจากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่ พื้นที่โครงการสร้างที่อยู่อาศัยของเอกชนที่รกร้างและหญ้าในบริเวณที่สาธารณะ

แหล่งอาหารหยาบในฤดูแล้ง เกษตรกรร้อยละ 48.8 มีแหล่งอาหารหยาบที่ใช้ใน ฤดูแล้งมาจากหญ้าในบริเวณพื้นที่ของตนเอง ที่เหลือร้อยละ 38.4 และร้อยละ 12.8 มาจาก แหล่งอื่น ๆ ได้แก่ พื้นที่โครงการสร้างที่อยู่อาศัยของเอกชนที่รกร้างและหญ้าในบริเวณที่ สาธารณะ

การใช้อาหารชั้นเลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 82.9 ไม่เคยใช้อาหารชั้นเลี้ยงโค ที่เหลือร้อยละ 11.6 และร้อยละ 5.5 เกษตรกรใช้อาหารชั้นเสริมเป็นบางครั้งและใช้อาหารชั้น เสริมตลอดปี

การใช้แร่ธาตุ เกษตรกรร้อยละ 76.2 ไม่เคยใช้แร่ธาตุเลี้ยงโคเนื้อ ที่เหลือร้อยละ 17.1 และร้อยละ 6.7 เกษตรกรใช้แร่ธาตุเสริมให้โคตลอดปีและใช้แร่ธาตุเสริมเป็นบางครั้ง

การปลูกหญ้าเลี้ยงโคเนื้อ (ไร่/ครัมเรือน) เกษตรกรร้อยละ 90.2 ไม่มีการปลูกหญ้าเลี้ยง โค รองลงมาร้อยละ 5.5 มีการปลูกหญ้าเลี้ยงโคไม่เกิน 2 ไร่ ที่เหลือร้อยละ 2.4 และร้อยละ 1.8 มีการปลูกหญ้าเลี้ยงโค 3 – 9 ไร่ และ 9 ไร่ขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรปลูกหญ้าเลี้ยงโค ต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 20 ไร่ และเฉลี่ย 0.54 ไร่

พันธุ์หญ้าที่ปลูก เกษตรกรร้อยละ 4.3 ปลูกหญ้ารูซี่ ที่เหลือร้อยละ 3.7 และร้อยละ 3.0 ปลูกหญ้าหญ้าขน หญ้าเนเปียร์ หญ้ากินนีสีม่วง และหญ้าอะคราติค ตามลำดับ

ผลพลอยได้ที่เหลือจากการเกษตรที่นำมาใช้เลี้ยงโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 17.1 ใช้ เปลือกกล้วยเลี้ยงโค รองลงมาร้อยละ 15.2 ใช้กากปาล์มน้ำมันและทางใบปาล์มน้ำมันเลี้ยงโค ที่เหลือร้อยละ 10.4 ร้อยละ 8.5 ร้อยละ 7.3 และร้อยละ 4.9 ใช้เปลือกสับปะรด เปลือกข้าวโพด ฟางข้าว ต้นข้าวโพดและผลพลอยได้ที่เหลือจากการเกษตรอื่น ๆ ได้แก่ ต้นกล้วยและ เปลือกแคงโม ตามลำดับ

การเก็บสำรองอาหารเพื่อเลี้ยงโคเนื้อในฤดูแล้ง เกษตรกรร้อยละ 96.3 ไม่มีการเก็บ สำรองอาหารเพื่อเลี้ยงโคในฤดูแล้ง ที่เหลือร้อยละ 3 และร้อยละ 0.6 มีการเก็บสำรองอาหาร อย่างเพียงพอทุกปีและมีการเก็บสำรองอาหารแต่ไม่เพียงพอ

สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาด้านการจัดการดูแลสุขภาพโคประกอบด้วย ประสิทธิภาพป่วยของโค การถ่ายพยาธิภายในให้แก่โค การกำจัดพยาธิภายนอกให้แก่โค การฉีด วัคซีนป้องกันโรค โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะการจัดการดูแลสุขภาพโคเนื้อ

N = 164

สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประวัติการเจ็บป่วยของโคเนื้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่เคยเจ็บป่วย	157	95.7
เป็นโรคเฮโมราจิกเซฟติซีเมีย (คอบวม)	1	0.6
เป็นโรคปากและเท้าเปื่อย	2	1.2
เป็นโรคไข้ซา	4	2.4
เป็นโรคอื่น ๆ (โรคท้องอืด)	2	1.2
2. การถ่ายพยาธิภายในให้แก่โคเนื้อ		
ไม่เคยถ่ายพยาธิ	85	51.8
ถ่ายพยาธิเป็นบางครั้ง	16	9.8
ถ่ายพยาธิเป็นประจำทุกตัว	63	38.4
3. การกำจัดพยาธิภายนอกให้แก่โคเนื้อ		
ไม่เคยกำจัดพยาธิ	85	51.8
กำจัดพยาธิเป็นบางครั้ง	15	9.1
กำจัดพยาธิเป็นประจำ	64	39.0
4. การฉีดวัคซีนป้องกันโรค		
ไม่เคยฉีดวัคซีน	16	9.8
ฉีดวัคซีนเป็นบางครั้ง	20	12.2
ฉีดวัคซีนตามโปรแกรมที่กำหนด	128	78.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่าสภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาด้านการจัดการดูแลสุขภาพโคในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

ประวัติการเจ็บป่วยของโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 95.7 โคไม่เคยเจ็บป่วย รองลงมา ร้อยละ 2.4 โคป่วยเป็นโรคไข้ซา ที่เหลือร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.6 โคป่วยเป็นโรคท้องอืด โรคปากและเท้าเปื่อย และโรคเฮโมราจิกเซฟติซีเมีย (โรคคอบวม) ตามลำดับ

การถ่ายพยาธิภายในให้แก่โคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 51.8 ไม่เคยถ่ายพยาธิภายในให้แก่โค ที่เหลือร้อยละ 38.4 และร้อยละ 9.8 ถ่ายพยาธิภายในให้แก่โคเป็นประจำและถ่ายพยาธิภายในให้แก่โคเป็นบางครั้ง

การกำจัดพยาธิภายนอกให้แก่โคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 51.8 ไม่เคยกำจัดพยาธิภายนอก ที่เหลือร้อยละ 39 และร้อยละ 9.1 กำจัดพยาธิภายนอกเป็นประจำและกำจัดพยาธิภายนอกเป็นบางครั้ง

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคของเกษตรกร เกษตรกรร้อยละ 78 ฉีดวัคซีนตามโปรแกรมที่กำหนด ที่เหลือร้อยละ 12.2 และร้อยละ 9.8 ฉีดวัคซีนป้องกันโรคเป็นบางครั้ง และไม่เคยฉีดวัคซีนป้องกันโรค

สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาด้านการผสมพันธุ์และการจำหน่ายโค ประกอบด้วย การจัดทำประวัติโค พ่อพันธุ์โคสำหรับผสมพันธุ์ วิธีการผสมพันธุ์ อัตราการผสมคิด การใช้บริการผสมเทียม ค่าบริการผสมเทียม การจำหน่ายโค และวิธีการจำหน่ายโค โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามลักษณะการผสมพันธุ์และวิธีการจำหน่ายโคเนื้อ

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดทำประวัติโคเนื้อ		
ไม่มีการจดบันทึก	138	84.1
มีการจดบันทึกเป็นบางครั้งหรือบางโอกาส	10	6.1
มีการจดบันทึกอย่างสม่ำเสมอ	16	9.8
2. พ่อพันธุ์โคเนื้อสำหรับผสมพันธุ์ (ตัว)		
ไม่มีพ่อพันธุ์	72	43.9
1	64	39.0
2	21	12.8
3 ตัวขึ้นไป	7	4.2
Minimum = 0	Maximum = 3	
Mean = 0.77	S.D. = 0.831	
3. วิธีการผสมพันธุ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผสมเทียม	80	48.8
ผสมจริงโดยวิธีการจูงเข้าผสม	34	20.7
ผสมจริงโดยปล่อยพ่อพันธุ์คุมฝูงตามธรรมชาติ	81	49.4

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N = 164		
สภาพการเลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
4. อัตราการผสมติด (ครั้ง)		
ผสมติดภายในครั้งเดียว	145	88.4
2	12	7.3
3 ครั้งขึ้นไป	7	4.3
Minimum = 1	Maximum = 9	
Mean = 1.21	S.D. = 2.505	
5. แหล่งที่ใช้บริการผสมเทียม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์	151	92.1
เจ้าหน้าที่ของ กรป. กลาง	22	13.4
ฟาร์มเอกชน	18	11.0
6. ค่าบริการผสมเทียม (บาท)		
ไม่เกิน 200	78	47.6
201 - 400	39	23.8
401 - 600	22	13.4
600 บาทขึ้นไป	25	15.2
Minimum = 200	Maximum = 18,000	
Mean = 537.93	S.D. = 1,600.996	
7. แหล่งจำหน่ายโคเนื้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เกษตรกรทั่วไปซื้อไปเลี้ยงต่อ	154	80.50
จำหน่ายให้พ่อค้าในท้องถิ่น	22	19.50
8. วิธีจำหน่ายโคเนื้อ		
จำหน่ายเป็นตัว	162	98.9
จำหน่ายโดยวิธีซังน้ำหนัก	2	1.2

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่ศึกษาด้านการผสมพันธุ์ และการจำหน่ายโคในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

การจัดทำประวัติโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 84.1 ไม่มีการจดบันทึกประวัติโค ที่เหลือร้อยละ 9.8 และร้อยละ 6.1 มีการจดบันทึกอย่างสม่ำเสมอและมีการจดบันทึกเป็นบางครั้งหรือบางโอกาส

พ่อพันธุ์โคเนื้อสำหรับผสมพันธุ์ เกษตรกรร้อยละ 43.9 ไม่มีพ่อพันธุ์โคสำหรับผสมพันธุ์ รองลงมาร้อยละ 39 มีพ่อพันธุ์โค 1 ตัว ที่เหลือร้อยละ 12.8 และร้อยละ 4.2 มีพ่อพันธุ์โค 2 ตัว และ 3 ตัวขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีพ่อพันธุ์โคเนื้อสำหรับผสมพันธุ์ต่ำสุด 0 ตัว สูงสุด 3 ตัว และเฉลี่ย 0.77 ตัว

วิธีการผสมพันธุ์ เกษตรกรร้อยละ 49.4 ใช้วิธีการผสมจริงโดยปล่อยพ่อพันธุ์คุมฝูงตามธรรมชาติ รองลงมาร้อยละ 48.8 ใช้วิธีผสมเทียม ที่เหลือร้อยละ 20.7 ใช้วิธีการผสมจริงโดยวิธีการจูงเข้าผสม

อัตราการผสมติดของโค เกษตรกรร้อยละ 88.4 มีอัตราการผสมติดภายในครั้งเดียวที่เหลือร้อยละ 7.3 และร้อยละ 4.3 ต้องทำการผสมพันธุ์ซ้ำ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีอัตราการผสมติดต่ำสุดจำนวน 1 ครั้ง สูงสุด 9 ครั้ง และเฉลี่ย 1.21 ครั้ง

แหล่งที่ใช้บริการผสมเทียมโค เกษตรกรร้อยละ 92.1 ใช้บริการผสมเทียมโคจากเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ รองลงมาร้อยละ 13.4 ใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ของ กรป.กลาง ที่เหลือร้อยละ 11 ใช้บริการจากฟาร์มเอกชน

ค่าบริการผสมเทียม เกษตรกรร้อยละ 47.6 เสียค่าบริการผสมเทียมครั้งละไม่เกิน 200 บาท รองลงมาร้อยละ 23.8 เสียค่าบริการผสมเทียมครั้งละ 201- 400 บาท ที่เหลือร้อยละ 15.2 และร้อยละ 13.4 เสียค่าบริการผสมเทียมครั้งละ 600 บาทขึ้นไปและเสียค่าบริการผสมเทียมครั้งละ 401 – 600 บาท ตามลำดับ โดยค่าบริการผสมเทียมต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 18,000 บาท และเฉลี่ย 537.93 บาท ตามลำดับ

แหล่งจำหน่ายโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 80.50 จำหน่ายให้กับเกษตรกรทั่วไปซื้อไปเลี้ยงต่อ ที่เหลือร้อยละ 19.50 จำหน่ายโคเนื้อให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น

วิธีการจำหน่ายโคเนื้อ เกษตรกรร้อยละ 98.9 จำหน่ายโคเป็นตัว ที่เหลือร้อยละ 1.2 จำหน่ายโคโดยวิธีการชั่งน้ำหนัก

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

ปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรแยกศึกษาใน 5 ประเด็น คือ ด้านการเลี้ยงโค ด้านอาหารโค ด้านการผสมพันธุ์โค ด้านโรคระบาด และด้านการตลาด โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามสภาพปัญหาการเลี้ยงโคเนื้อ

N = 164

สภาพปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านการเลี้ยงโคเนื้อ		
- จำนวนพื้นที่ที่ใช้เลี้ยง โคมีไม่เพียงพอ	77	47.0
- สภาพพื้นที่ในการเลี้ยง โคไม่เหมาะสม	73	44.5
- ไม่มีความรู้ด้านการจัดการโค	4	2.4
- ขาดแคลนแรงงานในการเลี้ยง โค	2	1.2
- ค่าจ้างแรงงานมีราคาแพง	2	1.2
2. ด้านอาหารโคเนื้อ		
- พื้นที่ในการปลูกหญ้ามีไม่เพียงพอ	47	28.7
- ผลผลิตหญ้าในฤดูแล้งมีไม่เพียงพอ	30	18.3
- วัตถุดิบที่ใช้เก็บสำรองเป็นอาหาร โค ในฤดูแล้งมีไม่เพียงพอ	14	8.5
- อาหารขุ่นมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย	10	6.1
- แร่ธาตุมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย	8	4.9
3. ด้านการผสมพันธุ์โคเนื้อ		
- ขาดความรู้เรื่องการปรับปรุงพันธุ์	32	19.5
- โคผสมติดยาก	29	17.7
- ค่าบริการผสมเทียมมีราคาสูง	29	17.7
- ความล่าช้าในการให้บริการผสมเทียม	26	15.9
4. ด้านโรคระบาด		
- การแจ้งสัตว์ป่วยมีปัญหา	43	26.2
- ค่าบริการทางสัตวแพทย์มีราคาแพง	12	7.3
- วัคซีนมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย	10	6.1
- ช่วงเวลาการให้บริการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคระบาด โคเนื้อไม่เหมาะสม	9	5.5
- ยาถ่ายพยาธิมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย	8	4.9
- ความไม่สะดวกและล่าช้าจากบริการทาง สัตวแพทย์	7	4.3

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

N = 164		
สภาพปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
5. ด้านการตลาด		
- ไม่มีอำนาจในการต่อรองราคากับพ่อค้า	57	34.8
- มาตรฐานการรับซื้อ โคนื้อไม่แน่นอน	56	34.1
- ราคาโคนื้อไม่แน่นอน	43	26.2
- แหล่งจำหน่าย โคนื้อมีน้อย	33	20.1

จากตารางที่ 4.9 พบว่าปัญหาในการเลี้ยงโคนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการเลี้ยงโค ด้านอาหารโค ด้านการผสมพันธุ์โค ด้านโรคระบาด และด้านการตลาด มีลักษณะดังนี้

ด้านการเลี้ยงโคนื้อ เกษตรกรร้อยละ 47 มีปัญหาเรื่องจำนวนพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงโคไม่เพียงพอ รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 44.5 มีปัญหาเรื่องสภาพพื้นที่ในการเลี้ยงโคไม่เหมาะสม ร้อยละ 2.4 ไม่มีความรู้ด้านการจัดการโค ส่วนร้อยละ 1.2 ปัญหาขาดแคลนแรงงานในการเลี้ยงโค และค่าจ้างแรงงานมีราคาแพงที่ประสบปัญหานี้

ด้านอาหารโคนื้อ เกษตรกรร้อยละ 28.7 มีปัญหาเรื่องพื้นที่ในการปลูกหญ้า มีไม่เพียงพอ รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 18.3 และร้อยละ 8.5 มีปัญหาเรื่องผลผลิตหญ้าในฤดูแล้ง มีไม่เพียงพอและเรื่องวัตถุดิบที่ใช้เก็บสำรองเป็นอาหารโคในฤดูแล้งมีไม่เพียงพอ ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรร้อยละ 6.1 และร้อยละ 4.9 ประสบปัญหาเรื่องอาหารชั้นมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย และแร่ธาตุมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย ตามลำดับ

ด้านการผสมพันธุ์โคนื้อ เกษตรกรร้อยละ 19.5 มีปัญหาเรื่องขาดความรู้เรื่องการปรับปรุงพันธุ์โค รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 17.7 มีปัญหาเรื่องโคผสมติดยากและค่าบริการผสมเทียมมีราคาสูง ที่เหลือเกษตรกรร้อยละ 15.9 ประสบปัญหาเรื่องความล่าช้าในการให้บริการผสมเทียม

ด้านโรคระบาด เกษตรกรร้อยละ 26.2 มีปัญหาเรื่องการแจ้งสัตว์ป่วย รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 7.3 และร้อยละ 6.1 มีปัญหาเรื่องค่าบริการทางสัตวแพทย์มีราคาแพง และวัคซีนมีราคาแพงและแหล่งซื้อมีน้อย ที่เหลือเกษตรกรร้อยละ 5.5 ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 4.3 ประสบปัญหาช่วงเวลากการให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดโคไม่เหมาะสม ขาดถ่ายพยาธิมีราคาแพง และแหล่งซื้อมีน้อยและความไม่สะดวกและล่าช้าจากการบริการทางสัตวแพทย์ ตามลำดับ

ด้านการตลาด เกษตรกรร้อยละ 34.8 มีปัญหาเรื่องไม่มีอำนาจในการต่อรองราคากับพ่อค้า รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 34.1 มีปัญหาเรื่องมาตรฐานการรับซื้อโคเนื้อไม่แน่นอน ที่เหลือเกษตรกรร้อยละ 26.2 และร้อยละ 20.1 ประสบปัญหาเรื่องราคาโคเนื้อไม่แน่นอนและแหล่งจำหน่ายโคเนื้อ มีน้อย ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

การศึกษาความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโค วิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโค และการสนับสนุนในการเลี้ยงโค ผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 4.10 ระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ					
1) การวางแผนการจัดการฟาร์ม เช่น วางผังฟาร์ม แนะนำการ เลี้ยงโค การสร้างโรงเรือน	0.29	0.781	น้อย	143	87.2
2) พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.37	0.894	น้อย	138	84.1
3) วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยง โคขุน	0.61	1.077	น้อย	122	74.4
4) การผสมเทียมและการ ปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำการ ใช้พ่อพันธุ์ แนะนำวิธีแก้ปัญหา ผสมติดยาก	0.87	1.239	น้อย	107	65.2
5) อาหารสัตว์ เช่น การคำนวณ สูตรอาหาร แนะนำการผสม อาหาร การใช้อาหารข้น	0.94	1.261	น้อย	102	62.2

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
6) พิษอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำหญ้าหมัก	0.95	1.257	น้อย	100	61.0
7) การดูแลสุขภาพสัตว์ เช่น กรณีสัตว์ป่วย การคลอดลูก	1.01	1.280	น้อย	98	59.8
รวม	0.72	0.967	น้อย		71.0

หมายเหตุ ¹ ค่า Mean คำนวณจากค่าคะแนนระดับความต้องการดังนี้

มีความต้องการมาก กำหนดค่าคะแนนเป็น 3

มีความต้องการปานกลาง กำหนดค่าคะแนนเป็น 2

มีความต้องการน้อย กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

² ค่าเฉลี่ยระดับความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 จัดว่ามีความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 จัดว่ามีความต้องการปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 จัดว่ามีความต้องการน้อย

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้ออยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรมีความต้องการในระดับน้อย จำนวน 7 ประเด็น ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการฟาร์ม เช่น การวางผังฟาร์ม การแนะนำการเลี้ยงโค การสร้างโรงเรือนหรือคอกโค
2. ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน
3. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน

4. ความรู้เกี่ยวกับการผสมเทียมและการปรับปรุงพันธุ์ โค เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ แนะนำวิธีการแก้ปัญหาการผสมติดยาก
 5. ความรู้เกี่ยวกับอาหารโคเนื้อ เช่น การคำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมอาหาร การใช้อาหารข้น
 6. ความรู้เกี่ยวกับพืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูกและการดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำหญ้าหมัก
 7. การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณีโคป่วย การคลอดลูก
- อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรร้อยละ 71 ที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่
1. ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการฟาร์ม เช่น การวางผังฟาร์ม การแนะนำการเลี้ยงโคเนื้อ การสร้างโรงเรือนหรือคอกโค
 2. ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลต์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน
 3. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน
 4. ความรู้เกี่ยวกับการผสมเทียมและการปรับปรุงพันธุ์ โค เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ แนะนำวิธีการแก้ปัญหาการผสมติดยาก
 5. ความรู้เกี่ยวกับอาหารโค เช่น การคำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมอาหาร การใช้อาหารข้น
 6. ความรู้เกี่ยวกับพืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำหญ้าหมัก
 7. การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณีโคป่วย การคลอดลูก

ตารางที่ 4.11 ระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ					
1) การประกวดโค	0.60	1.007	น้อย	113	68.9
2) การจัดนิทรรศการ	0.63	0.998	น้อย	109	66.5

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
3) การทัศนศึกษาดูงาน	0.66	0.992	น้อย	104	63.4
4) การเขียนเขียนเป็นรายบุคคล	0.68	1.014	น้อย	100	61.0
5) การแจกเอกสารคำแนะนำ เรื่องการเลี้ยงโค	0.74	1.165	น้อย	96	58.8
6) การฝึกอบรมการเลี้ยงโค	0.82	1.104	น้อย	96	58.5
7) การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำ ในหมู่บ้าน	0.74	0.995	น้อย	94	57.3
8) การถ่ายทอดความรู้ผ่าน เกษตรกรผู้นำ	0.73	0.974	น้อย	93	56.7
9) การส่งเสริมโดยการจัดตั้ง กลุ่มเลี้ยงโคสาธิต	0.90	1.083	น้อย	85	51.8
รวม	0.72	0.832	น้อย	60.3	

หมายเหตุ ¹ ค่า Mean คำนวณจากค่าคะแนนระดับความต้องการดังนี้

มีความต้องการมาก กำหนดค่าคะแนนเป็น 3

มีความต้องการปานกลาง กำหนดค่าคะแนนเป็น 2

มีความต้องการน้อย กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

² ค่าเฉลี่ยระดับความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 จัดว่ามีความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 จัดว่ามีความต้องการปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 จัดว่ามีความต้องการน้อย

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

วิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้ออยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรมีความต้องการในระดับน้อย จำนวน 9 ประเด็น ได้แก่

1. การเยี่ยมชมเกษตรกรเป็นรายบุคคล
2. การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ
3. การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน
4. การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มเลี้ยง โคสาธิต
5. การฝึกอบรมการเลี้ยงโค
6. การทัศนศึกษาดูงาน
7. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโค
8. การจัดนิทรรศการ
9. การประกวดโคเนื้อ

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรร้อยละ 60.3 ที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่

1. การประกวดโค
2. การจัดนิทรรศการ
3. การทัศนศึกษาดูงาน
4. การเยี่ยมชมเกษตรกรเป็นรายบุคคล
5. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโค
6. การฝึกอบรมการเลี้ยงโค
7. การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน
8. การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ
9. การส่งเสริม โดยการจัดตั้งกลุ่มเลี้ยง โคสาธิต

ตารางที่ 4.12 ระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ					
1) การขายโคโดยการชั่ง น้ำหนักเป็นกิโลกรัม	0.68	1.151	น้อย	117	71.3
2) การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ พืชอาหารสัตว์ในราคาถูก	1.09	1.322	น้อย	95	57.9
3) การให้บริการด้าน การผสมเทียมในราคาถูก	1.10	1.299	น้อย	91	55.5
4) การจัดจำหน่ายแร่ธาตุ อาหารเสริมในราคาที่เป็น ธรรม	1.18	1.367	น้อย	91	55.5
5) การสนับสนุนยาค่าจัดพยาธิ ภายในและพยาธิภายนอก	1.15	1.337	น้อย	90	54.9
6) กรมปศุสัตว์ให้การ สนับสนุนฟางอัดฟ่อนและหญ้า แห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง	1.16	1.329	น้อย	89	54.3
7) การให้บริการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซฟติซีเมีย	1.14	1.310	น้อย	88	53.7
8) จัดให้มีการสนับสนุน พ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ ให้ความสนใจปรับปรุงพันธุ์	1.26	1.217	น้อย	67	40.9

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

N = 164

ประเด็นความต้องการ การส่งเสริม	ผู้ที่ต้องการ		ระดับความ ต้องการ ²	ผู้ที่ไม่ต้องการ	
	Mean ¹	S.D.		จำนวน	ร้อยละ
9) สนับสนุนให้มีการตั้งตลาด โคในเขตที่มีการเลี้ยงโค หนาแน่น	1.41	1.272	น้อย	61	37.2
10) จัดให้มีการจำหน่ายแม่พันธุ์ โคที่มีคุณภาพในราคาถูก	1.36	1.151	น้อย	52	31.7
เฉลี่ยรวม	1.15	1.146	น้อย	51.2	

หมายเหตุ ¹ ค่า Mean จำนวนจากค่าคะแนนระดับความต้องการดังนี้

มีความต้องการมาก กำหนดค่าคะแนนเป็น 3

มีความต้องการปานกลาง กำหนดค่าคะแนนเป็น 2

มีความต้องการน้อย กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

² ค่าเฉลี่ยระดับความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 จัดว่ามีความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 จัดว่ามีความต้องการปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 จัดว่ามีความต้องการน้อย

จากตารางที่ 4.12 พบว่าระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะดังนี้

ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้ออยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรมีความต้องการในระดับน้อย จำนวน 10 ประเด็น ได้แก่

1. จัดให้มีการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ให้ความสนใจปรับปรุงพันธุ์
2. จัดให้มีการจำหน่ายแม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพในราคาถูก
3. การให้บริการด้านการผสมเทียมในราคาถูก
4. การสนับสนุนแม่โคพันธุ์ที่ขอาหารสัตว์ในราคาถูก

5. กรมปศุสัตว์ให้การสนับสนุนฟางอัดฟ่อนและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง
6. การให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย

โรคเฮโมรายิกเซฟติซิเมีย

7. การสนับสนุนยากำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอก
8. การจัดจำหน่ายแร่ธาตุ อาหารเสริมในราคาที่เป็นธรรม
9. สนับสนุนให้มีการตั้งตลาดโคในเขตที่มีการเลี้ยงโคหนาแน่น
10. การขายโคโดยการชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมเกษตรกรร้อยละ 51.2 ที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อย พบว่าเกษตรกรที่ไม่ต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่

1. การขายโคโดยการชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม
2. การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ในราคาถูก
3. การให้บริการด้านการผสมเทียมในราคาถูก
4. การจัดจำหน่ายแร่ธาตุ อาหารเสริมในราคาที่เป็นธรรม
5. การสนับสนุนยากำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอก
6. กรมปศุสัตว์ให้การสนับสนุนฟางอัดฟ่อนและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง
7. การให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย

โรคเฮโมรายิกเซฟติซิเมีย

8. จัดให้มีการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ให้ความสนใจปรับปรุงพันธุ์
9. สนับสนุนให้มีการตั้งตลาดโคในเขตที่มีการเลี้ยงโคหนาแน่น
10. จัดให้มีการจำหน่ายแม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพในราคาถูก

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

การศึกษาในครั้งนี้ ได้เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ

โดยจำแนกตาม อายุ รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวนโคเนื้อ และประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรโดยจำแนกตามอายุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

โดยแบ่งกลุ่มอายุของเกษตรกรผู้เลี้ยง โคออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 40 ปี อายุ 41-60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

ความต้องการ การส่งเสริม	อายุ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 60 ปี		61 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การวางแผนการ จัดการฟาร์ม เช่น วางผัง ฟาร์มแนะนำการเลี้ยงโค การสร้างโรงเรือน	0.39	0.868	0.21	0.707	0.38	0.862	1.014	0.365
2) พันธุ์โค เช่น พันธุ์ชาร์โรเลต์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.55	1.044	0.26	0.800	0.45	0.910	1.163	0.203
3) วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน	0.66	1.119	0.59	1.095	0.59	0.983	0.063	0.939
4) การผสมเทียมโคและ การปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ แนะนำวิธีการแก้ปัญหา การผสมติดยาก	1.02	1.338	0.78	1.218	0.93	1.163	0.605	0.547

N = 164

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	อายุ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 60 ปี		61 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
5) อาหารโค เช่น การ คำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมอาหาร การใช้อาหารชั้น	1.11	1.350	0.84	1.250	1.00	1.160	0.762	0.469
6) พืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำ หญ้าหมัก	1.16	1.340	0.82	1.240	1.03	1.140	1.132	0.325
7) การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณีโคป่วย การ กลอดลูก	1.25	1.360	0.87	1.260	1.07	1.160	1.369	0.257
เฉลี่ยรวม	0.87	1.202	0.624	1.081	0.778	1.054	0.872	0.443

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.13 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้าน
ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามอายุจำนวน 7 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มี
อายุแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็นและเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน
แสดงว่าความแตกต่างด้านอายุของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับ
การเลี้ยงโค ดังนั้น ในการส่งเสริมความรู้การเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงอายุของ
เกษตรกร

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	อายุ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 60 ปี		61 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การเยี่ยมชม	0.66	1.010	0.69	1.000	0.69	1.070	0.016	0.984
เกษตรกรเป็นรายบุคคล								
2) การถ่ายทอดความรู้	0.73	0.990	0.70	0.920	0.79	1.110	0.093	0.912
ผ่านเกษตรกรผู้นำ								
3) การส่งเสริมโดยผ่าน	0.73	0.990	0.70	0.940	0.90	1.140	0.421	0.657
ผู้นำในหมู่บ้าน								
4) การส่งเสริมโดยการ	1.14	1.150	0.76	1.010	0.97	1.140	1.900	0.153
จัดตั้งกลุ่มเลี้ยงโคสาธิต								
5) การฝึกอบรมการเลี้ยง	1.05	1.290	0.69	1.020	0.86	0.990	1.558	0.214
โค								
6) จัดทัศนศึกษาดูงาน	0.77	1.090	0.56	0.920	0.83	1.030	1.156	0.317
7) แจกเอกสารคำแนะนำ	0.98	1.620	0.60	0.910	0.83	1.000	1.622	0.201
เรื่องการเลี้ยงโค								
8) จัดนิทรรศการ	0.77	1.070	0.54	0.920	0.69	1.100	0.883	0.415
9) การประกวดโค	0.75	1.120	0.53	0.970	0.59	0.940	0.723	0.487
เฉลี่ยรวม	0.84	1.147	0.641	0.956	0.794	1.057	0.930	0.482

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามอายุ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความ

ต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อจำนวน 9 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็น และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านอายุของเกษตรกร ไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ดังนั้นวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงอายุของเกษตรกร

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	อายุ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 60 ปี		61 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) จัดให้มีการสนับสนุน พ่อพันธุ์โคแก่กลุ่ม เกษตรกรที่สนใจในการ ปรับปรุงพันธุ์	1.30	1.193	1.18	1.207	1.14	1.298	0.580	0.561
2) จัดให้มีการจำหน่าย แม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพใน ราคาถูกลง	1.36	1.163	1.30	1.120	1.55	1.242	0.537	0.585
3) การให้บริการด้านการ ผสมเทียมในราคาถูกลง	1.18	1.334	1.00	2.247	1.31	1.417	0.734	0.482
4) สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ พืชอาหารสัตว์ราคาถูกลง	1.16	1.346	0.98	1.282	1.31	1.417	0.786	0.457
5) กรมปศุสัตว์ให้การ สนับสนุนฟางและหญ้า แห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง	1.18	1.334	1.00	1.274	1.62	1.425	2.451	0.089

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	อายุ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 60 ปี		61 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
6) การให้บริการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซฟติซีเมีย	1.30	1.340	0.97	1.269	1.45	1.352	1.927	0.149
7) การสนับสนุนยาจำกัด พยาธิภายในและภายนอก	1.27	1.353	0.99	1.304	1.48	1.379	1.760	0.175
8) การจัดจำหน่ายแร่ธาตุ อาหารเสริมในราคาที่เป็น ธรรม	1.27	1.387	1.04	1.341	1.48	1.405	1.267	0.284
9) การสนับสนุนให้มีการ จัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ใน เขตที่มีการเลี้ยงโค หนาแน่น	1.45	1.129	1.25	1.261	1.86	1.302	2.602	0.077
10) การขายโคโดยการชั่ง น้ำหนักเป็นกิโลกรัม	0.73	1.169	0.60	1.134	0.83	1.197	0.468	0.627
เฉลี่ยรวม	1.22	1.274	1.031	1.343	1.403	1.343	1.331	0.348

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามอายุ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคจำนวน 10 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุก

ประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านอายุของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโค คังนั้น ในการส่งเสริมสนับสนุนการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงอายุของเกษตรกร

5.2 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรโดยจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค

โดยแบ่งกลุ่มเกษตรกรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท รายได้ 10,001-20,000 บาท รายได้ 20,001 – 30,000 บาทและรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ										
1) การวางแผนการ จัดการฟาร์ม เช่น วาง ผังฟาร์มแนะนำการ เลี้ยงโคเนื้อการสร้าง โรงเรือน	0.25	0.767	0.12	0.485	0.2	0.561	1	1.24	4.816	0.003**
2) พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.36	0.888	0.12	0.485	0.27	0.704	1.14	1.406	4.708	0.004**
3) วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ เช่น การเลี้ยงโคขุน	0.6	1.065	0.42	0.936	0.6	1.056	1.14	1.406	1.488	0.220

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
4) การผสมเทียมโค เนื้อและการปรับปรุง พันธุ์ เช่น แนะนำการ ใช้พ่อพันธุ์	0.93	1.276	0.55	1.034	0.73	1.1	1.36	1.447	1.639	0.183
5) อาหารสัตว์ เช่น การคำนวณสูตร อาหาร แนะนำการ ผสม	0.90	1.263	0.82	1.236	0.93	1.163	1.50	1.401	1.054	0.370
6) พืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแล รักษา การทำฟางและ หญ้าหมัก	0.94	1.249	0.82	1.236	1.07	1.223	1.50	1.401	1.089	0.356
7) การดูแลสุขภาพ สัตว์ เช่น กรณีสัตว์ ป่วย การกลอดลูก	1.01	1.294	0.79	1.244	1.07	1.223	1.43	1.342	0.837	0.475
เฉลี่ยรวม	0.712	1.114	0.52	0.950	0.695	1.004	1.295	1.377	2.233	0.230

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้
เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยระดับความต้องการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคจำนวน 7 ประเด็น พบว่า

เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ประเด็น คือ

1. การวางแผนจัดการฟาร์ม พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

2. พันธุ์โคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับพันธุ์โคเนื้อแตกต่างกัน

ส่วนที่เหลือ 5 ประเด็น พบว่า เกษตรกรทั้ง 4 กลุ่มมีความต้องการการส่งเสริมเกี่ยวกับความรู้การเลี้ยงโคเนื้อจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ได้แก่ วิธีการเลี้ยงโค การผสมเทียมโคและการปรับปรุงพันธุ์โค อาหารโค พืชอาหารสัตว์ และการดูแลสุขภาพโค เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ										
1) การเยี่ยมชม เกษตรกรเป็น รายบุคคล	0.63	0.974	0.64	0.962	0.40	0.507	1.50	1.454	3.724	0.013*
2) การถ่ายทอด ความรู้ผ่าน เกษตรกรผู้นำ	0.63	0.922	0.73	0.944	0.73	0.884	1.43	1.284	2.872	0.038*
3) ส่งเสริมโดย ผ่านผู้นำหมู่บ้าน	0.66	0.939	0.67	0.957	0.8	0.862	1.5	1.345	3.160	0.026*
4) ส่งเสริมจัด ตั้งกลุ่มโคสาริต	0.79	1.018	0.82	1.103	1.07	0.961	1.64	1.393	2.789	0.042*

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
5) ฝึกอบรม การเลี้ยงโค	0.80	1.090	0.55	1.003	0.80	0.941	1.57	1.342	2.956	0.034*
6) ทักษะศึกษา ดูงาน	0.69	1.024	0.42	0.830	0.67	0.900	1.07	1.141	1.458	0.228
7) แจกเอกสาร คำแนะนำเรื่อง การเลี้ยงโค	0.80	1.290	0.42	0.792	0.67	0.724	1.14	1.231	1.501	0.216
8) นิทรรศการ	0.64	1.003	0.39	0.788	0.60	0.910	1.14	1.351	1.885	0.134
9) ประกวดโค	0.57	0.990	0.45	0.833	0.67	1.047	1.07	1.385	1.313	0.272
เฉลี่ยรวม	0.69	1.020	0.56	0.910	0.71	0.850	1.34	1.320	2.400	0.110

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโค จำนวน 9 ประเด็น พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

1. การเยี่ยมชมเกษตรกรเป็นรายบุคคล พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมโคโดยการเยี่ยมชมเกษตรกรเป็นรายบุคคลแตกต่างกัน

2. การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมโดยการถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำแตกต่างกัน

3. การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมโดยการส่งเสริมผ่านผู้นำในหมู่บ้านแตกต่างกัน

4. การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาธิต พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาธิตแตกต่างกัน

5. การฝึกอบรมการเลี้ยงโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมโดยการฝึกอบรมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน

ส่วนที่เหลือ 4 ประเด็น พบว่า เกษตรกรทั้ง 4 กลุ่มมีความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การจัดทัศนศึกษา การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโค การจัดนิทรรศการ และการประกวดโค เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ										
1) จัดให้มีการ สนับสนุนพ่อพันธุ์ แก่กลุ่มเกษตรกรที่ ให้ความสนใจใน การปรับปรุงพันธุ์	1.33	1.229	0.94	1.116	1.20	1.207	1.50	1.345	1.082	0.358

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคนม								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2) จัดให้มีการ จำหน่ายแม่พันธุ์ โคที่มีคุณภาพใน ราคาถูกลง	1.47	1.149	1.06	1.088	1.40	1.056	1.21	1.369	1.143	0.334
3) การให้บริการ ด้านการผสมเทียม ในราคาถูกลง	1.18	1.323	0.85	1.253	1.00	1.195	1.29	1.383	0.65	0.584
4) การสนับสนุน เมล็ดพันธุ์พืช อาหารสัตว์ใน ราคาถูกลง	1.09	1.321	1.00	1.323	0.93	1.223	1.43	1.505	0.422	0.737
5) อบรมผู้เลี้ยงให้ การสนับสนุนฟาง และหญ้าแห้ง อัดฟ่อนในฤดูแล้ง	1.17	1.328	0.94	1.273	0.93	1.223	1.86	1.460	1.758	0.157
6) การให้บริการ ฉีดวัคซีนป้องกัน โรค เช่น โรค ปากและเท้าเปื่อย โรคคอบวม	1.17	1.321	0.97	1.262	0.93	1.223	1.57	1.453	0.828	0.480
7) การสนับสนุน ยาจำกัดพยาธิ ภายในและ ภายนอก	1.16	1.34	1.03	1.357	0.93	1.223	1.64	1.393	0.853	0.467

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ								ค่า F	ค่า Sig
	ไม่เกิน 10,000 บาท		10,001- 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
8) จำหน่ายแร้ธาตุ อาหารเสริมใน ราคาที่เป็นธรรม	1.23	1.392	1.03	1.357	0.93	1.223	1.50	1.401	0.583	0.627
9) การสนับสนุน ให้มีตลาดนัดค้า สัตว์ในเขตที่มีการ เลี้ยงหนาแน่น	1.40	1.307	1.36	1.220	1.27	1.163	1.79	1.311	0.481	0.696
10) การขายโค โดยการชั่งน้ำหนัก เป็นกิโลกรัม	0.70	1.150	0.52	1.121	0.33	0.900	1.29	1.326	2.015	0.114
เฉลี่ยรวม	1.09	1.280	0.97	1.230	0.98	1.160	1.50	1.390	0.980	0.450

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.18 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคจำนวน 10 ประเด็น พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านรายได้ของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโค ดังนั้นในการส่งเสริมสนับสนุนการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงรายได้ของเกษตรกร

5.3 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรโดยจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค

โดยแบ่งกลุ่มเกษตรกรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1 คน 2 คน และ 3 คนขึ้นไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การวางแผนการ จัดการฟาร์ม เช่น วางผัง ฟาร์มแนะนำการเลี้ยงโค การสร้างโรงเรือน	0.22	0.714	0.67	0.970	1.50	2.212	5.294	0.006**
2) พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.28	0.788	1.00	1.237	1.50	2.212	7.364	0.001**
3) วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้	0.51	1.017	1.28	1.227	1.50	2.212	4.946	0.008**
4) การผสมเทียมโคและ การปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ และวิธีการแก้ปัญหาการ ผสมติดยาก	0.74	1.171	1.89	1.278	1.50	2.212	7.781	0.001**

N = 164

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
5) อาหารโค เช่น การ คำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมอาหาร การให้อาหารชั้น	0.83	1.229	1.72	1.227	1.50	2.212	4.343	0.015*
6) พืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำ หญ้าหมัก	0.84	1.227	1.72	1.227	2.00	1.414	4.862	0.009**
7) การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณีโคป่วย การคลอดลูก	0.91	1.257	1.67	1.283	2.00	1.414	3.514	0.032*
เฉลี่ยรวม	0.61	1.050	1.42	1.200	1.42	1.980	5.440	0.010**

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.19 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้าน
ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จากการ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคจำนวน 7
ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริม
ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 5
ประเด็น คือ

1.1 การวางแผนการจัดการฟาร์ม พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

1.2 พันธุ์โคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับพันธุ์โคแตกต่างกัน

1.3 วิธีการเลี้ยงโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงโคแตกต่างกัน

1.4 การผสมเทียมโคและการปรับปรุงพันธุ์ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการผสมเทียมและการปรับปรุงพันธุ์ โคแตกต่างกัน

1.5 พืชอาหารสัตว์ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับพืชอาหารสัตว์แตกต่างกัน

2. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ประเด็น คือ

2.1 อาหารโค พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับอาหารโคแตกต่างกัน

2.2 การดูแลสุขภาพโค พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพโคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การเขียนเขียน เกษตรกรเป็นรายบุคคล	0.56	0.891	1.44	1.338	3.00	0.00	13.144	0.000**
2) การถ่ายทอดความรู้ ผ่านเกษตรกรผู้นำ	0.65	0.895	1.28	1.364	1.00	1.414	3.477	0.033*

N = 164

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
3) การส่งเสริมโดยผ่าน ผู้นำในหมู่บ้าน	0.67	0.931	1.33	1.283	1.00	1.414	3.787	0.025*
4) การส่งเสริมโดยการ จัดตั้งกลุ่มโคสาธิต	0.78	1.032	1.56	1.097	3.00	0.00	8.604	0.000**
5) สฝึกอบรมการเลี้ยงโค	0.69	1.026	1.56	1.247	3.00	0.00	9.784	0.000**
6) ทักษะศึกษาดูงาน	0.58	0.950	1.22	1.114	2.00	0.00	5.509	0.005**
7) แจกเอกสาร คำแนะนำการเลี้ยงโค	0.66	1.116	1.28	1.018	2.00	0.00	3.535	0.031*
8) จัดนิทรรศการ	0.53	0.946	1.28	1.127	2.00	0.00	6.898	0.001**
9) จัดประกวดโค	0.48	0.923	1.33	1.188	2.50	0.707	10.446	0.000**
เฉลี่ยรวม	0.62	0.960	1.36	1.220	2.16	0.390	7.240	0.010**

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.20 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคจำนวน 9 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. ประเด็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 6 ประเด็น คือ

1.1 การเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคล พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคลแตกต่างกัน

1.2 การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาริต พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาริตแตกต่างกัน

1.3 การจัดฝึกอบรมการเลี้ยงโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการจัดฝึกอบรมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน

1.4 การจัดทัศนศึกษาดูงาน พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการจัดทัศนศึกษาดูงานแตกต่างกัน

1.5 การจัดนิทรรศการ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการจัดนิทรรศการแตกต่างกัน

1.6 การจัดประกวดโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการจัดประกวดโคเนื้อแตกต่างกัน

2. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ประเด็น คือ

2.1 การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำแตกต่างกัน

2.2 การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการส่งเสริมผ่านผู้นำในหมู่บ้านแตกต่างกัน

2.3 การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริม โดยการแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) จัดให้มีการ สนับสนุนพ่อ พันธุ์โคแก่กลุ่ม เกษตรกรที่สนใจ การปรับปรุงพันธุ์	1.15	1.208	1.89	1.023	3.00	0	5.272	0.006**
2) จัดให้มีการ จำหน่ายแม่พันธุ์ โคที่มีคุณภาพใน ราคาถูก	1.30	1.135	1.67	1.188	3.00	0	2.945	0.055
3) การให้บริการ ด้านการผสม เทียมในราคาถูก	1.01	1.279	1.67	1.328	2.50	0.707	3.277	0.040*
4) การสนับสนุน เมล็ดพันธุ์พืช อาหารสัตว์ใน ราคาถูก	1.00	1.301	1.61	1.378	2.50	0.707	2.938	0.056
5) กรมปศุสัตว์ ให้การสนับสนุน ฟางอัดฟ่อนและ หญ้าแห้งอัดฟ่อน ในฤดูแล้ง	1.06	1.307	1.78	1.353	2.50	0.707	3.450	0.034*

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	1 คน		2 คน		3 คนขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
6) การให้บริการฉีด วัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้า เปื่อย โรคเฮโมรายิก เซฟติซีเมีย	1.04	1.295	1.78	1.263	2.50	0.707	3.738	0.026*
7) การสนับสนุนยา กำจัดพยาธิภายในและ พยาธิภายนอก	1.06	1.326	1.78	1.263	2.50	0.707	3.738	0.034*
8) การจัดจำหน่ายแร่ ธาตุอาหารเสริมในราคา ที่เป็นธรรม	1.09	1.353	1.78	1.353	2.50	0.707	3.467	0.051
9) การสนับสนุนให้มี การจัดตั้งตลาดนัดค้า สัตว์ในเขตที่มีการเลี้ยง โคหนาแน่น	1.33	1.284	2.00	1.029	2.00	1.029	3.038	0.050*
10) การขายโคโดยการ ชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม	0.62	1.140	1.06	1.211	1.50	0.707	3.055	0.188
เฉลี่ยรวม	1.06	1.260	1.70	1.220	2.45	0.590	3.490	0.090

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.21 พบว่าเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการ
สนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จากการ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคจำนวน 10 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ประเด็น คือ การสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ให้ความสนใจในการปรับปรุงพันธุ์ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ให้ความสนใจในการปรับปรุงพันธุ์แตกต่างกัน

2. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ประเด็น คือ

2.1 การให้บริการด้านการผสมเทียมในราคาถูก พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนเกี่ยวกับการให้บริการด้านการผสมเทียมในราคาถูกแตกต่างกัน

2.2 กรมปศุสัตว์ให้การสนับสนุนฟางอัดฟ่อนและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนเกี่ยวกับฟางอัดฟ่อนและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้งแตกต่างกัน

2.3 การให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซฟติซิเมีย พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนเกี่ยวกับการบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อแตกต่างกัน

2.4 การสนับสนุนยาคำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอก พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนเกี่ยวกับยาคำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอกแตกต่างกัน

2.5 การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ในเขตที่มีการเลี้ยงโคหนาแน่น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ในเขตที่มีการเลี้ยงโคหนาแน่นแตกต่างกัน

ส่วนที่เหลือ 4 ประเด็น พบว่า เกษตรกรทั้ง 3 กลุ่มมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การจำหน่ายแม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพ การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ในราคาถูก การจำหน่ายแร่ธาตุอาหารเสริมราคาที่เป็นธรรม การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ในเขตที่เลี้ยงโคหนาแน่น และการขายโคโดยการชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม

5.4 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรโดย จำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง

โดยแบ่งกลุ่มเกษตรกรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ จำนวนโคที่เลี้ยงไม่เกิน 3 ตัว
4 – 10 ตัว และ 11 ตัวขึ้นไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบระดับความต้องการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 – 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	N = 164							
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การวางแผนจัดการ ฟาร์ม เช่น วางผังฟาร์ม แนะนำการเลี้ยง การสร้าง โรงเรือนหรือคอกโค	0.19	0.630	0.41	0.956	0.35	0.839	1.352	0.262
2) พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.25	0.758	0.51	1.043	0.48	0.962	1.622	0.201
3) วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้	0.54	1.035	0.71	1.173	0.65	1.050	0.443	0.643
4) การผสมเทียมและการ ปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำ การใช้พ่อพันธุ์ และวิธี แก้ปัญหาผสมติดยาก	0.85	1.217	0.84	1.247	1.00	1.317	0.203	0.817
5) อาหารโค เช่น คำนวณ สูตรอาหาร แนะนำการ ผสมและ การให้อาหารชั้น	0.92	1.234	0.94	1.329	1.00	1.265	0.049	0.952

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 – 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
6) พี่ชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำ หญ้าหมัก	0.93	1.230	0.96	1.322	1.00	1.265	0.038	0.963
7) การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณีโคป่วย การคลอดลูก	0.96	1.256	1.04	1.353	1.06	1.263	0.094	0.910
เฉลี่ยรวม	0.66	1.050	0.77	1.200	0.79	1.130	0.540	0.670

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.22 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยงจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคจำนวน 7 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนโคที่เลี้ยงแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านจำนวนโคที่เลี้ยงของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโค ดังนั้นในการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงจำนวนโคที่เลี้ยงของเกษตรกร

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง

N = 164

ความต้องการการ ส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 - 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การเขียนเขียน เกษตรกรเป็นรายบุคคล	0.51	0.843	0.63	1.074	1.23	1.175	6.054	0.003**
2) การถ่ายทอดความรู้ ผ่านเกษตรกรผู้นำ	0.61	0.892	0.69	1.025	1.10	1.044	2.968	0.054
3) การส่งเสริมโดยผ่าน ผู้นำในหมู่บ้าน	0.64	0.914	0.69	1.025	1.10	1.106	2.491	0.086
4) การส่งเสริมโดยการ จัดตั้งกลุ่มโคสาริต	0.82	1.020	0.76	1.051	1.32	1.222	2.491	0.048*
5) การฝึกอบรมการ เลี้ยงโค	0.71	1.025	0.80	1.080	1.13	1.310	3.095	0.200
6) ทักษะศึกษาดูงาน	0.63	0.979	0.67	1.068	0.74	0.930	1.624	0.867
7) แจกเอกสาร คำแนะนำเรื่องการเลี้ยง โค	0.63	0.889	0.90	1.610	0.81	0.980	0.143	0.422
8) จัดนิทรรศการ	0.52	0.857	0.65	1.110	0.87	1.147	0.866	0.250
9) การประกวดโค	0.52	0.911	0.53	1.023	0.90	1.193	1.399	0.172
เฉลี่ยรวม	0.62	0.920	0.70	1.110	1.020	1.120	2.340	0.230

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.23 พบว่าเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคจำนวน 9 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนโคที่เลี้ยงแตกต่างกัน มีความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ประเด็น คือ การเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคล พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนโคที่เลี้ยงแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมโดยการเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคลแตกต่างกัน

2. ประเด็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ประเด็น คือ การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาธิต พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนโคที่เลี้ยงแตกต่างกันมีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคเนื้อสาธิตแตกต่างกัน

ส่วนที่เหลือ 7 ประเด็น พบว่า เกษตรกร ทั้ง 3 กลุ่มมีความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยงไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน การฝึกอบรมการเลี้ยงโค การจัดทัศนศึกษาดูงาน การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโค การจัดนิทรรศการ และการจัดประกวดโค

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคที่เลี้ยง

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 – 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) จัดให้มีการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจ การปรับปรุงพันธุ์	1.26	1.194	1.12	1.148	1.45	1.387	0.694	0.501

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 – 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	2) จัดให้มีการจำหน่าย แม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพ ในราคาถูกลง	1.39	1.151	1.29	1.118	1.39		
3) การให้บริการด้าน การผสมเทียมราคาถูกลง	1.15	1.294	0.96	1.274	1.19	1.376	0.439	0.645
4) สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ พืชอาหารสัตว์ราคาถูกลง	1.15	1.331	0.88	1.252	1.23	1.407	0.895	0.411
5) กรมปศุสัตว์สนับสนุน ฟางและหญ้าแห้ง อัดฟ่อนในฤดูแล้ง	1.14	1.309	0.96	1.274	1.52	1.435	1.694	0.187
6) การให้บริการฉีด วัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้า เปื่อย โรคเฮโมรายิก เซฟติซีเมีย	1.19	1.312	1.02	1.283	1.19	1.376	0.290	0.749
7) การสนับสนุนยา กำจัดพยาธิภายในและ พยาธิภายนอก	1.21	1.327	0.96	1.306	1.29	1.419	0.765	0.467
8) จำหน่ายแร่ธาตุ อาหารเสริมในราคาเป็น ธรรม	1.21	1.336	1.10	1.418	1.23	1.407	0.122	0.885

N = 164

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 3 ตัว		4 - 10 ตัว		11 ตัวขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	9) สนับสนุนให้จัดตั้ง ตลาดนัดค้าสัตว์ในเขตที่ เลี้ยงโคหนาแน่น	1.39	1.203	1.22	1.403	1.77	1.203	1.816
10) การขายโคโดยชั่ง น้ำหนักเป็นกิโลกรัม	0.62	1.108	0.71	1.242	0.77	1.146	0.241	0.786
เฉลี่ยรวม	1.17	1.250	1.02	1.270	1.29	1.330	0.700	0.560

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.24 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยง โคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามจำนวน โคที่เลี้ยง จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยง โคจำนวน 10 ประเด็น พบว่าเกษตรกรที่มีจำนวน โคที่เลี้ยงแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยง โคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านจำนวน โคที่เลี้ยงของเกษตรกร ไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยง โค ดังนั้นในการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยง โคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงจำนวน โคที่เลี้ยงของเกษตรกร

5.5 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ

โดยแบ่งกลุ่มประสบการณ์ในการเลี้ยง โคของเกษตรกรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ประสบการณ์ในการเลี้ยง โคไม่เกิน 2 ปี 3-9 ปี และ 9 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค

ความต้องการ การส่งเสริม	ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 2 ปี		3 – 9 ปี		9 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ							
1) การวางแผนการ จัดการฟาร์ม เช่น วางผัง ฟาร์มแนะนำการเลี้ยงโค การสร้างโรงเรือน	0.21	0.632	0.32	0.861	0.53	1.007	1.308	0.273
2) พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาร์โรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	0.28	0.771	0.45	0.978	0.47	0.978	0.753	0.472
3) วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้	0.51	1.003	0.75	1.156	0.47	1.068	1.075	0.344
4) การผสมเทียมโคและ การปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ และวิธีการแก้ปัญหาการ ผสมติดยาก	0.81	1.228	1.00	1.260	0.65	1.222	0.751	0.474
5) อาหารโค เช่น การ คำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมอาหาร การให้อาหารข้น	0.94	1.252	1.00	1.295	0.71	1.213	0.368	0.692

N = 164

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 2 ปี		3-9 ปี		9 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	6) พืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำหญ้าหมัก	0.96	1.253	1.00	1.283	0.71		
7) การดูแลสุขภาพโค เช่น กรณี โคป่วย การคลอดลูก	1.06	1.293	1.00	1.306	0.76	1.147	0.380	0.684
เฉลี่ยรวม	0.68	1.060	0.78	1.160	0.61	1.120	0.710	0.510

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.25 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคจำนวน 7 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคที่แตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโค ดังนั้นในการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกร

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
ของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค

N = 164

ความต้องการ การส่งเสริม	ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 2 ปี		3 – 9 ปี		9 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
2. ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ								
1) การเขียนเขียน เกษตรกรเป็น รายบุคคล	0.58	0.095	1.06	1.030	1.014	1.014	1.633	0.199
2) การถ่ายทอด ความรู้ผ่านเกษตรกร ผู้นำ	0.64	0.925	0.75	0.961	1.225	1.225	0.997	0.371
3) การส่งเสริมโดย ผ่านผู้นำในหมู่บ้าน	0.65	0.951	0.78	1.013	1.118	1.118	0.935	0.395
4) ส่งเสริมโดยการ จัดตั้งกลุ่มโคสาธิต	0.86	1.066	0.88	1.065	1.120	1.269	0.403	0.669
5) การฝึกอบรมการ เลี้ยงโค	0.78	1.089	0.84	1.093	0.880	1.269	0.084	0.920
6) ทัศนศึกษาดูงาน	0.58	0.947	0.75	1.035	0.71	1.047	0.594	0.553
7) แจกเอกสาร คำแนะนำเรื่อง การเลี้ยงโค	0.63	0.899	0.88	1.420	0.71	1.105	0.892	0.412
8) จัดนิทรรศการ	0.58	0.919	0.64	1.029	0.82	1.237	0.429	0.652
9) การประกวดโค	0.54	0.921	0.62	1.045	0.76	1.251	0.388	0.679
เฉลี่ยรวม	0.64	0.860	0.80	1.120	0.92	1.170	0.700	0.530

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบระดับความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคจำนวน 9 ประเด็น พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโค ดังนั้นในการส่งเสริมด้านวิธีการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกร

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค

ความต้องการ การส่งเสริม	ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ						N = 164	
	ไม่เกิน 2 ปี		3 – 9 ปี		9 ปีขึ้นไป		ค่า F	ค่า Sig.
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
	3. ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ							
1) จัดให้มีการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่สนใจการปรับปรุงพันธุ์	1.27	1.234	1.28	1.174	1.12	1.364	0.122	0.885
2) จัดให้มีการจำหน่ายแม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพในราคาถูก	1.41	1.178	1.39	1.101	1.00	1.225	0.931	0.396
3) การให้บริการด้านการผสมเทียมในราคาถูก	1.17	1.3223	1.07	1.276	0.94	1.345	0.242	0.785
4) การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ในราคาถูก	1.14	1.326	1.06	1.327	0.94	1.345	0.183	0.833

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ความต้องการ การส่งเสริม	ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ						ค่า F	ค่า Sig.
	ไม่เกิน 2 ปี		3 – 9 ปี		9 ปีขึ้นไป			
	Mean	S.D	Mean	S.D	Mean	S.D		
5) กรมปศุสัตว์สนับสนุนฟางและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง	1.17	1.313	1.16	1.346	1.12	1.409	0.009	0.991
6) การให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซฟติซิเมีย	1.23	1.299	1.12	1.323	0.82	1.334	0.692	0.502
7) การสนับสนุนยากำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอก	1.26	1.323	1.09	1.358	0.94	1.345	0.528	0.591
8) จำหน่ายแร่ธาตุอาหารเสริมในราคาที่เป็นธรรม	1.31	1.370	1.14	1.386	0.76	1.251	1.150	0.319
9) การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ในเขตที่มีการเลี้ยงโคหนาแน่น	1.46	1.235	1.35	1.326	1.47	1.281	0.163	0.850
10) ขายโคโดยชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม	0.76	1.186	0.64	1.150	0.47	1.007	0.496	0.610
เฉลี่ยรวม	1.21	1.270	1.13	1.270	1.11	1.290	0.440	0.670

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.27 พบว่าการเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโค จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคจำนวน 10 ประเด็น พบว่าเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกันในทุกประเด็น ซึ่งแสดงว่าความแตกต่างด้านประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกรไม่มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ดังนั้นในการส่งเสริมสนับสนุนการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงประสบการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกร

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ตั้งไว้ว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ตั้งไว้ว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ การวางแผนการจัดการฟาร์ม และพันธุ์โคเนื้อ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ตั้งไว้ว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน จำนวน 12 เรื่อง ได้แก่ การวางแผนการจัดการฟาร์ม พันธุ์โคเนื้อ วิธีการเลี้ยงโค การผสมเทียมโคและการปรับปรุงพันธุ์ อาหารโค พืชอาหารสัตว์ การดูแลสุขภาพโค การเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคล การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโคสาธิต การฝึกอบรมการเลี้ยงโค ทักษะศึกษาดูงาน การจัดนิทรรศการ การจัดประกวดโค และการสนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่ให้ความสนใจในการปรับปรุงพันธุ์ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 ตั้งไว้ว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีจำนวน โคที่เลี้ยงแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวน โคเนื้อต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ การเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 ตั้งไว้ว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 5

ตารางที่ 4.28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ

ประเด็น	อายุ	รายได้จากการเลี้ยงโค	จำนวนแรงงาน	จำนวนโค	ประสบการณ์เลี้ยงโค
ด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ					
1. การวางแผนการจัดการฟาร์ม เช่น วางผังฟาร์ม แนะนำการเลี้ยงโคเนื้อ การสร้างโรงเรือนหรือคอกโค	NS	**	**	NS	NS
2. พันธุ์โคเนื้อ เช่น พันธุ์ชาโรเลส์ พันธุ์อเมริกันบราห์มัน	NS	**	**	NS	NS
3. วิธีการเลี้ยงโค เช่น การเลี้ยงโคขุน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้	NS	NS	**	NS	NS
4. การผสมเทียมโคและการปรับปรุงพันธุ์ เช่น แนะนำการใช้พ่อพันธุ์ แนะนำวิธีแก้ปัญหาผสมติดยาก	NS	NS	**	NS	NS
5. อาหารสัตว์ เช่น การคำนวณสูตรอาหาร แนะนำการผสมและ การให้อาหารข้น	NS	NS	*	NS	NS

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ประเด็น	อายุ	รายได้จากการเลี้ยงโค	จำนวนแรงงาน	จำนวนโค	ประสิทธิภาพเลี้ยงโค
6. พืชอาหารสัตว์ เช่น การปลูก การดูแลรักษา การทำฟางหมัก การทำหญ้าหมัก	NS	NS	**	NS	NS
7. การดูแลสุขภาพสัตว์ เช่น กรณี สัตว์ป่วยการคลอดลูก	NS	NS	*	NS	NS
เฉลี่ยรวม	NS	NS	**	NS	NS

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

NS ไม่แตกต่างทางสถิติ

จากตารางที่ 4.28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ โดยจำแนกตาม อายุ รายได้จากการเลี้ยงโค จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จำนวนโค และ ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ จำนวนโค และประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค ที่แตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการส่งเสริมการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง อายุ จำนวนโค และประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคของเกษตรกร ส่วนเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโค และจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคแตกต่างกัน จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การวางแผนการจัดการฟาร์ม และพันธุ์โคเนื้อ

ตารางที่ 4.29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ

ประเด็น	อายุ	รายได้จากการเลี้ยงโค	จำนวนแรงงาน	จำนวนโค	ประสพการณ์เลี้ยงโค
ด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ					
1. การเขียนเขียนเกษตรกรเป็นรายบุคคล	NS	*	**	**	NS
2. การถ่ายทอดความรู้ผ่านเกษตรกรผู้นำ	NS	*	*	NS	NS
3. การส่งเสริมโดยผ่านผู้นำในหมู่บ้าน	NS	*	*	NS	NS
4. การส่งเสริมโดยการจัดตั้งกลุ่มโค	NS	*	**	*	NS
สาขิต					
5. การฝึกอบรมการเลี้ยงโค	NS	*	**	NS	NS
6. ทักษะศึกษาดูงาน	NS	NS	**	NS	NS
7. แจกเอกสารคำแนะนำเรื่องการเลี้ยงโค	NS	NS	*	NS	NS
8. จัดนิทรรศการ	NS	NS	**	NS	NS
9. การประกวดโค	NS	NS	**	NS	NS
เฉลี่ยรวม	NS	*	**	NS	NS

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

NS ไม่แตกต่างทางสถิติ

จากตารางที่ 4.29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโค โดยจำแนกตาม อายุ รายได้จากการเลี้ยงโค จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จำนวนโค และประสพการณ์ในการเลี้ยงโค พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ และประสพการณ์การเลี้ยงโคที่แตกต่างกัน มีความต้องการการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการส่งเสริมการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง อายุ และประสพการณ์ในการเลี้ยงโคของเกษตรกร ส่วนเกษตรกรที่มีรายได้จากการเลี้ยงโค จำนวนโค และจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกันมีความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อ

ประเด็น	อายุ	รายได้จากการเลี้ยงโค	จำนวนแรงงาน	จำนวนโค	ประสพการณ์เลี้ยงโค
ด้านการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ					
1. สนับสนุนพ่อพันธุ์โคแก่กลุ่มเกษตรกรที่สนใจในการปรับปรุงพันธุ์	NS	NS	**	NS	NS
2. จัดให้มีการจำหน่ายแม่พันธุ์โคที่มีคุณภาพในราคาถูก	NS	NS	NS	NS	NS
3. การให้บริการผสมเทียมราคาถูก	NS	NS	*	NS	NS
4. การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ในราคาถูก	NS	NS	NS	NS	NS
5. กรมปศุสัตว์ให้การสนับสนุนฟางอัดฟ่อนและหญ้าแห้งอัดฟ่อนในฤดูแล้ง	NS	NS	*	NS	NS
6. การให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซฟติซิเมีย	NS	NS	*	NS	NS
7. การสนับสนุนยาคำจัดพยาธิภายในและพยาธิภายนอก	NS	NS	*	NS	NS
8. การจัดจำหน่ายแร่ธาตุอาหารเสริมในราคาที่เป็นธรรม	NS	NS	NS	NS	NS
9. การสนับสนุนให้จัดตั้งตลาดนัดค้าสัตว์ชั้นในเขตอำเภอที่เลี้ยงโคหนาแน่น	NS	NS	*	NS	NS
10. การขายโคเนื้อโดยการชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม	NS	NS	NS	NS	NS
เฉลี่ยรวม	NS	NS	*	NS	NS

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

NS ไม่แตกต่างทางสถิติ

จากตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโค โดยจำแนกตาม อายุ รายได้จากการเลี้ยงโค จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโค จำนวนโค และ ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโค พบว่า เกษตรกรที่มี อายุ รายได้จากการเลี้ยงโค จำนวนโค และ ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคที่แตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโค ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการส่งเสริมการเลี้ยงโคแก่เกษตรกรจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง อายุ รายได้ จากการเลี้ยงโค จำนวนโค และประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคของเกษตรกร ส่วนเกษตรกรที่มี จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคแตกต่างกัน มีความต้องการด้านการสนับสนุนการเลี้ยงโคแตกต่างกัน